

Наша реч

Новембар 2024.

бр. 25

Поводом Дана школе

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

ЈЕЛЕНА ДРАГОВИЋ

Садржај:

Уводна реч	3
<i>Како се смејати кроз живот и животу, речима Бранислава Нушића .....</i>	5
Смешкајмо се дигитално	8
Раздрагани новинарски свет (фото-репортажа)	12
Наша реч двоугао: педагог Гордана Станковић и психолог Оливера Лапчевић	21
Историјски кутак: <i>Хероји наше фауне</i>	27
Наши погледи: <i>Како остати ведар и насмејан?</i>	31
Смејмо се заједно!	35

Драги наши читаоци, и овог новембра у ОШ „Стефан Дечански” биће свечано и празнично расположење, јер ћемо прославити Дан школе на најбољи могући начин – уз песму, игру, глуму и увек присутно добро расположење. Одабрана тема је ДЕЦА СУ УКРАС СВЕТА и ми смо одлучили да овим бројем школског часописа дамо допринос слављењу дечијих осмеха и талената.

Настојали смо да радост и школски насмејани свет прикажемо из различитих перспектива: кроз писану реч, дигиталне технологије, из нашег угла али и оних које сматрамо стручним, путем фотографија, прожимањем класичног и савременог, занимљивим причама из историје. Верујемо да ће сви читаоци на страницама нашег часописа пронаћи бар делић ведрине и позитивног духа који су крију у свима нама.

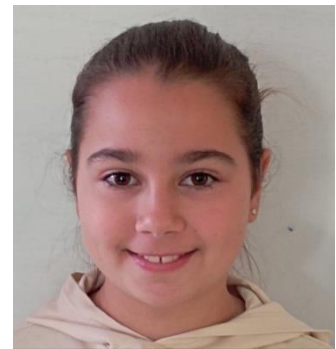
Ово је прилика да упознамо вредне и креативне чланове наше новинарске секције у школској 2024/2025. години:

Рибана Бислами 5/2

Лазар Буквић 5/2

Вида Петровић 5/2

Ива Ћирић 5/2

Јана Ал-Саегх 5/4

Стефан Милошевић 5/4

Маша Лукић 6/6

Милица Мартић 6/6

Анастасија Пешић 6/6

Теодора Сребранов 6/6

Милица Тодоровић 6/6

Ленка Симанић 7/4

Анђелка Скорић 7/4

наставница Јелена Драговић

Посебну захвалност дугујемо колегиницама Гордани Станковић и Оливери Лапчевић за сарадњу у овом броју школског часописа.

Уживајте у прилозима које смо припремили за вас!

Како се смејати кроз живој и живоју, речима Бранислава Нушића

Бранислав Нушић (1864 – 1938), чувени српски књижевник, био је човек који је јако добро разумео значај и функцију смеха у нашим животима. Његова дела заснована су на здравом хумору и увек се читају са осмехом на лицу. Доказ да је духовитост универзална и ванвременска је и то што ученици у основној школи роман „Хајдуци” или драму „Сумњиво лице” читају радо, смејући се, али и учећи кроз тај смех неке од најважнијих животних лекција.

Нушић је у предговору свом делу „Аутобиографија” сам објаснио зашто је смех био покретачка снага његовог књижевног стваралаштва. Зато смо одлучили да вас са тим предговором упознамо у овом броју школског часописа које је посвећен дечијој радости и њиховим насмејаним лицима.

Предговор за Нушићеву „Аутобиографију”

Нас њројица смо из једне душе кренули у свеј, још одмах њо моме рођењу. Чим сам се њрви њуј у крилу мајчином насмешио, из њоја осмеха њоникао сам ја и њошао својим њујем у свеј; чим сам се њрви њуј у крилу мајчином забринуо, намрјодио и узбиљео, из ње збиље њоникао сам ојей ја и њошао својим њујем у свеј; и чим сам се

Њрви њуџ у крилу мајчином зајлакао, из њоџа њлача њоникао сам оџеџ ја и њошао својом њуџем у свеџ.

Пуџеви су нам били различии.

Оно шџо је њоникло из моџа њрвоџ њлача њрошло је кроз живоџ заливајуџи се сузама. Оно је у свеџу видело само зло и невољу; све му је било мрачно, џуробно, све суморно. Небо вечиио засџриџо облацима, земља вечиио орошена сузама. Оно је саосећало свачиџи јаг, болела џа је свачиџа невоља, џишџала џа је свачиџа бега.

Оно шџо је никло из џренуџка моје збиље њошло је у живоџ њод великим џерейом и њосрџало је њод бриџом. Оно се бринуло о Сунцу да ли џравилно ходи; њеџа је мучило шџо се Земља груџачије не окреће, шџо су реке криве, шџо су мора дубока и шџо су џоре високе. Са дубоким браздама исџисаним на челу, оно се задржавало џред сваком њојавом и улаџало све своје најџре да је реши; оно је засџајало џред сваком џешкоћом и џако ходило кроз живоџ џреџбајуџи се њод џерейом бриџа.

Оно шџо је никло из њрвоџа моџа осмеха њрошло је кроз живоџ са осмехом на уснама, џледајуџи све око себе веселим њоџледом и ведре душе. Оно се смејало слабосџима као и врлинама, јер су џудске врлине Chesџо веће слабосџи од њихових мана. Оно се смејало лудосџи као и мудросџи, јер мудросџ је џудска Chesџо њуџа збир џудских лудосџи. Оно се смејало неџравди као и џравди, јер џравда је Chesџо њуџа џежа џудима од неџравде. Оно се смејало џубави као и мржњи, јер џубав је Chesџо њуџа себичнија од мржње. Оно се смејало џузи као и радосџи, јер њуџа Chesџо њуџа уме биџи лажна, док радосџ реџко кад. Оно се смејало знању као и незнању, јер знање има џранице, док незнање их нема. Оно се смејало свему, смејало се свачему, смејало се, смејало, смејало...

А кад је њрошло шесџ њуних геценија, сасџала су се џри њуџника и свела су рачуне о ономе шџо су видела у свеџу на своме дуџоме њуџу.

Узе реч онај онај шџо је њлакао:

„Исцедио сам зенице њлачуџи, исџочио сам душу јагајуџи над џудским боловима!“

„А јеси ли бар искуџио џудске болове?“

„Не, болови су и даље осџали међу џудима, јер, веле, живоџ је бол и без бола нема живоџа.“

„А јеси ли бар њознао и видео живоџ џај?“

„Не, јер нисам кроз сузе могао ништа познати и ништа видети.“

Затим узео реч други, онај што је бринуо брије целога света:

„Изморио сам мозак и изломио душу, бринући људске брије!“

„А јеси ли бар забринуо, шта олакшао човечанству?“

„Не, јер брига је нераздвојна од човека. У бризи је услов за најредак човечанства. Увидео сам да је према човечанству одузети човеку бригу.“

„А јеси ли бар познао живог кроз који си прошао?“

„Не, јер од брига нисам могао нићи главу.“

Узео реч и онај трећи, што се смејао:

„Разгласио сам вилице смејући се, јер колико је смешно међу људима и у живом људи. Све што сам више познавао живог, што сам ближе познавао људе, све сам се слађе смејао. И сада још, када сам стигао на одмораште, шта се осврнем за собом, не могу да не прснем од смеха!“

Томе трећем, који је смејући се кроз живог и живог прошао своју стазу, поверавам да испише ове листове моје јубиларне књиге, јер он је једини видео живог.

Смешкајмо се дигитално

Стиче се утисак да људи у савременом свету све теже показују своје емоције, и позитивне и негативне. Често слушамо критике како смо сви превише упућени на савремену технологију, да не можемо без телефона, интернета, друштвених мрежа... Али тај дигитални свет је наш свет и уколико му приступимо на прави начин пружиће нам безброј могућности – међу њима је и могућност да своја осећања и расположења приказујемо емотиконима. Већина људи их користи свакодневно, јер када нам недостају праве речи у правом тренутку ту је насмејано жуто лице које ће нам помоћи да пошаљемо одговарајућу поруку и можда некемо улепшамо дан.

Позивамо вас да са нама уђете у насмејани дигитални свет који смо за вас припремили!

Користимо га када смо поносни и срећни, задовољни нечим. Ово је вероватно најчешћи емотикон који се користи – на крају сваке поруке стављамо га као неку врсту тачке.

Када смо добри према некоме или некоме честитамо неки празник, нпр. Ускрс, Нову годину, Дан жена.

Шаљемо када нам је нешто много смешно, толико да плачемо од смеха.

Шаљемо када волимо неку особу.

Када је неко славље или рођендан, па желимо да честитамо.

Шаљемо када смо урадили нешто добро или рекло нешто лепо.

Када желимо да кажемо да је све у реду

и да се слажемо са нечим.

Када нам је нешто укусно.

Када нам се свиђа
нека идеја и расположени смо да учествујемо у њеном остваривању.

Овај емотикон користимо када желимо
некоме да честитамо на успеху и да га
наградимо апалузом који је заслужио.

Прилог припремиле:

Рибана Бислами 5/2

Вида Петровић 5/2

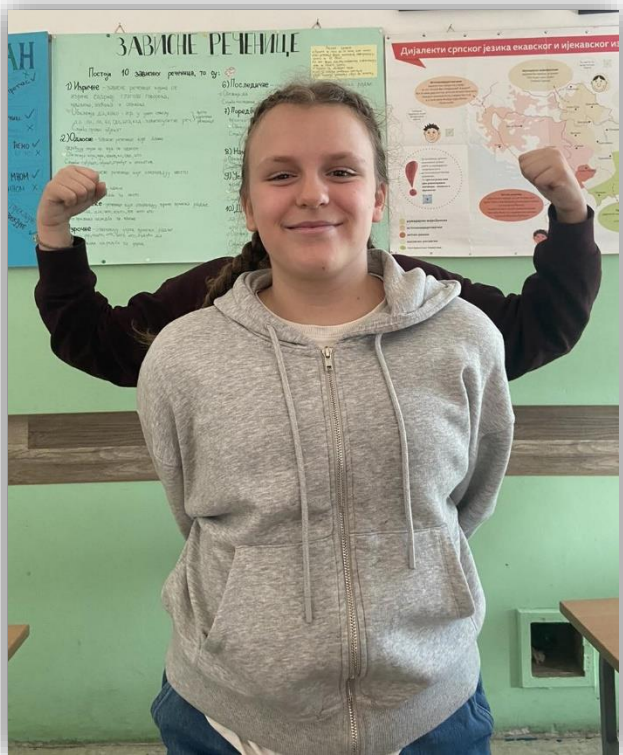

***Раздрагани
новинарски свет***

(фото-репортажа)

У складу са темом овог броја нашег часописа, одлучили смо да вам у овој фото-репортажи пренесемо позитивну атмосферу која увек влада у нашој новинарској редакцији. Настојимо да странице школског часописа буду шарене и у бојама наших осмеха, па вам овим фотографијама представљамо део нашег чаробног рецепта за ведрину и добро расположење!

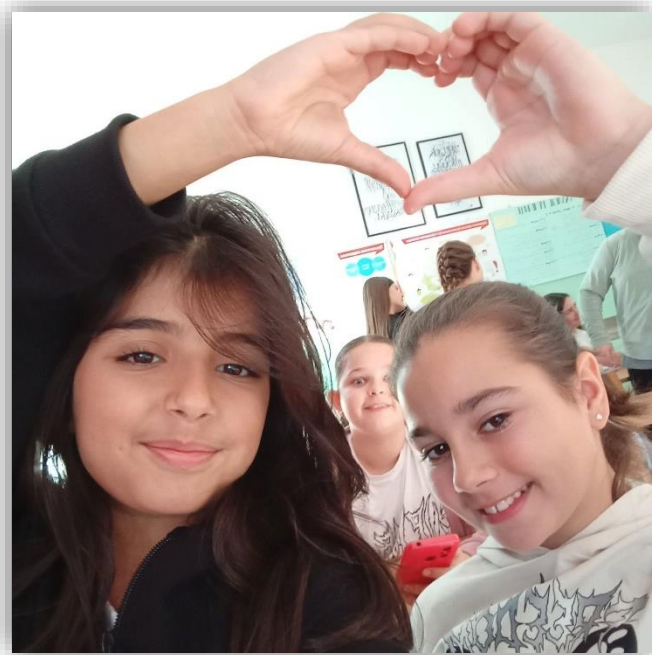

Фото-репортажу припремили чланови новинарске секције

Наша реч двоугао: педагог Гордана Станковић и психолог Оливера Лапчевић

Школски свет је посебан – захтеван је, компликован и чине га сви леви, али и тешки тренуци кроз које пролазимо током нашег школовања. Уживамо у дружењу, стицању нових знања, али се често сусрећемо и са бројним изазовима које није лако пребродити. Зато је важно што су нам у ОШ „Стефан Дечански“ увек отворена врата наше ПП службе, тј. канцеларије у којој раде педагог Гордана Станковић и психолог Оливера Лапчевић. Знамо да на њих можемо увек да рачунамо, али смо одлучили да у овом разговору сазнамо шта се још крије иза њихових стрпљивих лица и на који начин нам помажу да останемо насмејани, безбрижна и сигурни у себе. Сазнајте шта су нам о свом послу откриле и које су нам важне поруке послале у овом интервјуу!

Наша реч: Шта тачно подразумева посао педагога/психолога и које је образовање потребно за обављање тог посла?

Гордана: *Посао педагога подразумева многе различитих области: учешће у планирању различитих школских активности, праћење њиховог остваривања, предлажање мера за побољшање рада школе, писање планова и извештаја. То су активности које су махом „невидљиве“ за ученике, ња и родитеље. Поред ових послова, педагог ради са ученицима и њиховим родитељима.*

Када је у питању потребно образовање, за овај посао треба завршити одсек педагогије на Филозофском факултету.

Оливера: *Најшире речено психологија се бави умом и његовим.*

Психолози раде у школама, на клиникама, у команијама, а раде и испитивања, иако да посао психолога обухвата различите задатке у зависности од онога о којој области се ради.

Чак и када раде у школама, послови психолога се разликују у зависности од онога да ли су стручни сарадници или наставници психологије.

Стручни сарадник психолога има, као и други стручни сарадници, девет области рада: планирање и праћење образовно-наставног рада, рад са наставницима, ученицима, родитељима, сарадња са директором и другим стручним сарадницима, рад у тимовима, сарадња са другим институцијама, вођење документације и стручно усавршавање.

Психолог примењује стручна знања и вештине како би се живио и рад у школи унапредио.

Што се тиче образовања, потребно је завршити студије психологије, а за професију психолога потребно је магистар или докторат.

Наша реч: Који део Вашег посла највише волите, а шта Вам је у раду најзахтевније?

Гордана: *Највише ме исцуњава рад са ученицима, много више од администрације која се у данашње време не може избећи. Најзахтевнији део посла је бављење проблемом насиља у школи, који захтева озбиљну посвећеност, висок степен сарадње, разумевања и сапашености и поверења између школе, родитеља и ученика како би дошли до жељеног циља – ирмене ионашања и изналажење конструктивних модела ионашања у ризичним ситуацијама.*

Оливера: *Највише волим разговоре са ученицима. Свако од нас је различит и има своја интересовања, схваћања, ишребе и очекивања, па ми је занимљиво да упознам ученика и да заједно радимо на осиваривању циљева које је себи зацртао. Ученик зна себе, а ја знам психологију, иако да је увек у ишћању сарадња.*

Најзахтевнији део посла је праћење иравилника и рад на документацији.

Педагог наше школе Гордана Станковић

Наша реч: Зашто је, по Вашем мишљењу, важно да кроз живот идемо с осмехом на лицу?

Гордана: Трудим се да на живојћ тледам са ојћимисјичне сјране. Тешкоће у живојћу су неизбежне и када имаће седам и јейнаесј и јригесей и шезгесей јодина. Проблеме који скидају осмех с лица смајрам делом свакодневице са којима се јреба изборији и насјавији даље.

Оливера: Мислим да је важно да кроз живојћ игемо са својим јравим емоцијама, јсихолојја их зове аујенјичним емоцијама. Кроз живојћ игемо са осмехом на лицу ако је јај осмех израз нашеј унујрашњеј осећања. Ако је осмех маска, и иза осмеха сјоји јуја или бес, јај осмех може да доведе до јроблема у комуникацији са друјима. Данас је велики јријисак на децу и младе, јосебно на друшјвеним мрежама, да све буде лејо, радосно, јросјо савршено, а живојћ некада није јакав. ОК је да будемо радосни, да будемо са осмехом, али је јодједнако у реду да будемо јужни и нерасјоложени. Током дана смењују се дешавања (добјемо лошу оцену, добјемо добру оцену, јосваћамо се са друјом, јојледа нас симјајја) – ОК је да се и наша осећања смењују.

Наша реч: Колико, током разговора са децом и њиховим родитељима, делите са њима радости и успехе, а колико тешке ситуације и негативне емоције?

Гордана: Ајсолујно мислим да је емјајја и разумевање ученика и њихових родијелја јредуслов за квалијейан једајошки рад. Трудим се да сијуације – и радосне и јешке – јревасходно разумем, сајледам из свих јозиција и да будем објекјивна, а јозијивне или нејјивне емоције које се јада јављају су неогвојиви део јоја. Али јакође смајрам да у јослу емоције, колико јод јо некада било јешко, не смеју да ме заведу и да ујичу на квалијей моја рада. Важно ми је и јрудим се, да без обзира на све, јосао не носим кући, јј. да одвајам лични и јрофесионални живојћ.

Оливера: Нажалосј, у нашој средини јсихолој и једајој су особе код којих се иге са јроблемом, јако да чешће делимо јешке сијуације и нејјивне емоције. Треба имаји у виду да јсихолојја није само решавање јроблема, нејо се бави и јиме како да будемо боља верзија себе и како да осјваримо своје јојенцијале.

Наша реч: На који начин препознајете срећу и безбрижност код деце, а како тугу и проблеме?

Гордана: Прејознавање осећања код деце је лако када је јо очјледно и када деца емоције ојворено јоказују, али је веома захјевно када је јонашање дејейја у нескладу са оним како се оно заусја осећа и како о њима јовори. Гојово је увек лако јрејознаји када је ученик срећан и безбрижан, а у сијуацијама које изазивају јешка

осећања ирајим јесјикулацију, мимику, крејиање ученика, начин на који јовори или одбија да јовори са мном. Ослањам се и на јодгајке које већ имам о ученику, а јокушавам и да сазнам како сјава, има ли јромена у усјосјављању конјакајиа са грујим ученицима, родијелјима, насјавницима. Веома ми је важно да ученик има јоверења у мене, јер јо је јолазна основа како бисмо на јрави начин зајочели решавање јроблема у којем се нашао.

Оливера: *Емоције се јрејознају кроз израз лица (фацијална ексјресије), јонашање, јоложај јела, јокрејие, доју јласа и речи које корисјимо (шја кажемо и како јо кажемо). Проблем је шјо некаг не јоказујемо јо шја осећамо и јроблема које имамо. Зајо у јсихолојји јосјоје различиие скале и јујијници јујем којих можемо да јујврдимо да ли неко има јроблема.*

Прејознавање осећања је вешјина, и ми је на ЧОС са малишанима вежбамо кроз исказивање својих и јрејознавање јујих емоција.

Психолог Оливера Лапчевић са нашим новинаркама

Наша реч: *Како се осећате када знате да сте неком детету помогли да превазиђе проблем који га је мучио?*

Гордана: *Сазнање да сам некеме јомојла доживљавам као јрофесионални усјех и искрено се радујем збој самој ученика, без обзира да ли је јроблем био велики или мали. Највише ме радује када ученик и у следећим јроблемајичним сијуацијама у*

којима се нађе корисни неке од сираиџија за решавање проблема до којих смо заједно дошли.

Оливера: Задовољна сам.

Наша реч: Поделите са нама неку школску анегдоту, које се сећате с осмехом.

Гордана: Смајрам да је језик часни извор несјоразума, у смислу шна је неко рекао у односу на шо шна је неко друти чуо и како је разумео. Али је језик, из исних разлоа, и извор смешних сиуација. Ако се уз шо иридога ирема, брзина реаовања у дашој сиуацији, очекивања особа које су у комуникацији, онда се десе смешне сиуације.

Иако је ирошло досна времена од иага, навешћу овај доађај. Присусивовала сам иоиравном иснишу из исјорије. Ученик се бори да добије двојку, чланови комисије иомажу иишањима и иоииишањима како би ученика навели на неки иачан одговор, али не усјевају шо да ураде ни са иодинама, ни са локацијама, ни исјоријским личносима, ни са било којим друим сиварима које су обично важне у исјорији. Презнојава се ученик, ирезнојава се насјавник, драматична сиуација. Ако се добро сећам, у иишању је био неки срјско-бујарски раи. И на крају, кад сам схваила да је враи однео шалу и да од двојке нема нишна, у жељи да иомоинем ученику, иишам та између којих земаља је био срјско-бујарски раи, смаирајући да шу не може да иоиреши, а он као из шоја одговори: „Између Немачке и Француске.“ Иако није било у реду с моје сиране, сузе су ми ишле од смеха. Сиуација у равни оиса школовања из „Ауиобиографије“ Б. Нушића.

Оливера: Једна од граих усјомена је на будуће ирвака са којим сам обавила ијесирање за уис у ирви разред. Када смо завршили све задатке, дечак ме је замолио за лис иаира и оловку да би нешто нацртао. Исјосјавило се да је нацртао иишања којима жели мене да ијесира, иако да смо насјавили ијесирање само са замењеним улоама. То ми је најдраже ијесирање ирвака до сада.

Наша реч: Имате ли, за крај интервјуа, неку поруку за наше читаоце?

Гордана: Ученици ми часно иоворе да не воле школу, да су им сивари које се уче у школи досадне и да им не виде сврху, да им је ијешко да уче, али се ииак радују доласку у школу збо и дружења. Дружење јесје граоцено, айсолуино се слажем са ученицима у шоме, али иакође иокушавам да им ириближим да је образовање које сичу у основној школи заисја елементарно, да ирииага оишој култури коју сваки човек иреба да иоседује, без обзира којим иослом ће се бавиши у живошу, и да нека знања иреба да им ирају за цео живои. Насјавише да се гружише и немоише да учише искључиво за оцене. То је моја иорука.

Оливера: У октoбру смо обележавали Свeјски дан мeнџалнoг здрaвљa. Вођeњe рaчунa o мeнџалнoм здрaвљу је јaкo вaжнo. Свaкo oг нaс нeкaдa имa прoблeмe кoјe нe мoжe сaм дa прeвaзиђe. Нeкaдa је дoвoљнo дa пoпричaмo сa другoм, другaрицoм, рoдићeљимa... Нeкaдa је дoвoљнo дa сe бaвимo сoрџoм или дa прoшeјaмo, дa прoвeдeмo врeмe сa другaримa, дa сe пoптрaмo сa кућним љубимцeм. A нeкaдa нaм излeдa дa нишџa нe пoмaжe и oндa је врeмe дa пoпрaжимo пoмoћ сџручњaкa, a пo мoжe бџџи пeдaгoг или психoлoг у шкoли, или у дoму здрaвљa, сaвeјoвaлишџу. OК је и дa жeлим дa oсџвaрим вишe oг oнoгa шџo прeнужнo oсџвaрујeм и џaдa дa сe јaвим психoлoгу.

Интервју припремиле:
Теодора Сребранов 6/6
Милица Тодоровић 6/6
Маша Лукић 6/6
Ленка Симанић 7/4

Историјски кутак:
Хероји наше фауне

Ему

„Брза као гепард, отпорна као слон и окретна као мачка” – то сам прочитала о овој птици. Она се зове ему.

Ему живи у Аустралији. Друга је највећа птица на свету – висока је око 1,75 метара, а тешка у просеку 37 килограма. Перје јој је светлобраон боје, а глава и ноге су сивкасте. Има дугачак врат и ноге, а крила су јој закржљала. Емуи не могу да лете, али зато трче, и то јако брзо – достижу брзину и до 50 километара на час. Такође су и добри пливачи. Хране се биљкама, и то оним деловима биљака који су најхранљивији:

семе, воће, цвеће и младо лишће. Боја њихових јаја је зелена.

Пољопривредници их сматрају штеточинама, јер уништавају огромне количине житарица. Управо због тога, свет је видео најчуднији и најлуђи рат у својој историји. Године 1932. влада Аустралије је објавила рат птици ему! Шта се у ствари догодило? У одређено доба године, емуи крећу на пут из централних делова Аустралије ка источној обали. Суша је била страшна те 1932. године, а птицама је због тога био претежак пут, без хране и воде. Спас су пронашле на фармама на које су наишле. Власници тих фарми су били војници из Првог светског рата, награђени од државе за своју борбу у њему баш тим фармама. Птице су им уништиле велике њиве препуне пшенице и јечма. Емуи су рушили ограде и остављали пустош иза себе. Фармери нису могли сами против њих и тражили су од државе да им помогне – и тако је држава објавила рат емуима! Мислили су да ће лако изаћи на крај са њима. Држава је послала „чак” четворо људи да бране хиљаде и хиљаде квадратних километара од ових брзих птица: једног мајора, два војника и камермана. У првом сукобу испалили су седам хиљада метака, а погодили су мање од двадесет емуа. Схватили су да су емуи грађени као тенкови, са дебелим слојевима чврстог перја и тврде коже. Поред тога, трчали су брже него што је војно возило могло ићи. Мајор је тражио појачање, да некако сачува свој углед. Још осам војника је дошло, али ни то није помогло. Држава је прогласила

крај рата против емуа само недељу дана од његовог почетка! Десетине хиљада емуа су стигли на своје одредиште „брзи као гепарди, отпорни као слоновии и окретни као мачке.”

Иако са емуима није било лако кроз историју, Аустралија слику ове птице има на свом грбу; заштитни је знак ове земље, заједно са кенгуром. Једног дана волела бих да видим емуа, баш у Аустралији, а не само у зоолошком врту.

Cher Ami

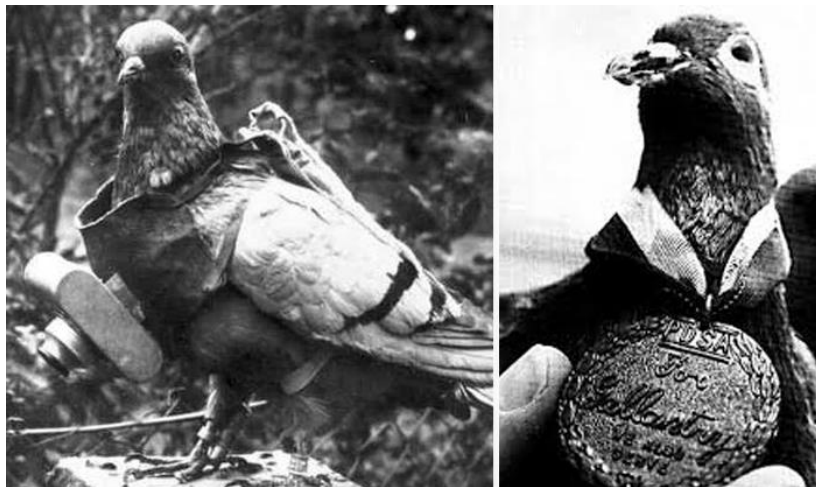
Голуб нам се, као врста птице, чини помало незанимљив, јер га често виђамо. Међутим, један специфичан голуб је управо супротно од тога.

Заједно са врапцем, ову птицу виђамо скоро сваког дана. Највише их има у Европи, Аустралији, Јужној Америци, али и на свим осталим континентима, осим на Антарктику. Кад кажемо „голуб”, ми најчешће мислимо на домаћег голуба. Ова птица има кратак врат и кљун, али је веома јака спрам своје величине. Храни се воћем и семенкама, а животни век му је око двадесет година. На јајима седе и мужјак и женка и у гнезду имају обично једно до два јаја. Мужјаци се удварају женкама тако што им препрече пут, надују груди и шепуре се, гучу и окрећу се.

Уз све то, један посебан голуб је био и ратник. Његово име је Cher Ami, што на француском језику значи Драги Пријатељ. Он се борио у Првом светском рату! Рођен је 1918. године, а те исте године је кренуо на своју дужност са великим бројем других голубова писмоноша. Сви они су били послати на подручје Француске да помогну америчким трупама у комуникацији. Cher Ami је био члан 77. дивизије која је постала „Изгубљени батаљон” у Аргонској шуми. Батаљон је чинила група од 194 војника и њих је опколила немачка војска у октобру 1918. године. Изгубили су сваку комуникацију са командом и са савезницима, радио-сигнал нису имали. Понестајало им је хране и муниције. Једино су се могли ослонити на голубове писмоноше. Међутим, Немци су од почетка рата увежбали да обарају ове посебне гласнике, и то сваки пут све успешније. Уз нападе Немаца, и саме америчке трупе, које нису знала за ситуацију

овог батаљона, почеле су да бомбардују то подручје. Требало их је хитно обавестити о овој опасној ситуацији! Сваки голуб који је полетео са важном поруком био је брзо оборен на земљу. Дошао је ред и на Доброг Пријатеља – храбро је полетео! Полетели су и меци, пао

је упуцан у груди. Војници су видели да пада и изгубили сваку наду... све док одједном нису опет видели голуба како се уздиже и лети даље до циља. Порука је стигла на време, бомбардовање је престало и сви војници из батаљона су се безбедно вратили команди. Cher Ami је имао веома тешке повреде, али су га у војној болници

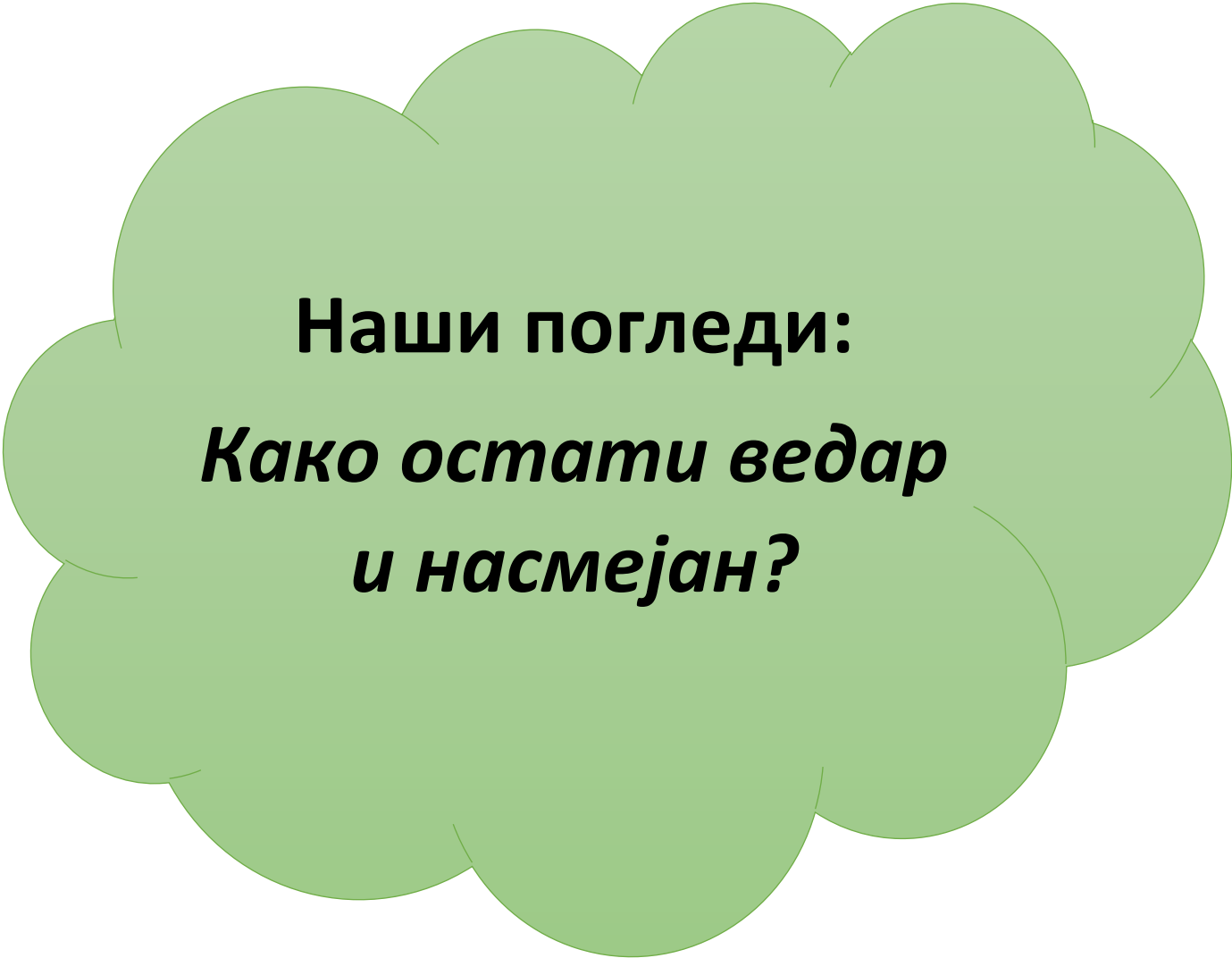
успели спасити. После рата живео је у Сједињеним Америчким Државама и тамо је 1919. године и умро јер су ране из рата биле страшне. Добио је многе медаље као ратни херој, а најпознатија је „Croix de Guerre” од стране француске владе.

Cher Ami нам шаље једну прелепу поруку, а она је: „И кад ти је најтеже, никада немој одустајати на путу до свог циља, и само храбро напред!”

Прилог припремила:

Јована Михаиловић 5/2

Наши погледи:
Како остати ведар
и насмејан?

Задржите осмех на свом лицу!

Многи мисле да кроз живој може проћи са мало радосни, њ. смеха, али њо није њачно.

Смех је једна од свакодневних њојава у њоку нашеј дана. Има мноо разлоја збој чеја се ми смејемо, као њио су смешне шале, фојоографије, њриче или онако, без разлоја. Највише би њребало да се смеју деца, јер дејињсјво је радосни и забавни део живоја. Нажалосј, данас се све мање деца смеје из разлоја као њио су њежак живој, збој њородичних њроблема, рујања и исмевања од сјране грује деце ијд. Људи око нас, њј. наше добре комшије, њријајели, њородица и груји њруде се да кроз ијру или разјовор њосјијну осмех на нашем лицу. Каг јод сам ја били њужна, људи из моје околине су се увек њрудили да ми њомојну. Наравно, увек ће њу бији и неки људи који желе да вам буде још лошије, али њих само њреба да ијноришеје. Када сје њужни, можеје и сами себе да развеселије њако њио ћеје радийи нешјо њио волије, нјр. црјаје, њишеје, слушаје музику, изађеје најоље са грујарима... Најважније је да не ујагнеје у дејресију, јер ако се њо деси њешко се из ње извлачије. Појрудийе се да скренеје мисли са њоја њио вас мучи (разлоја зашјо сје њужни). Пробајје, ма колико се лоше осећаје, да сваком дану даје један осмех – каг њо схвајије, биће вам мноо лакше. Будийе ујорни!

Можемо закључији да се кроз живој не може проћи без осмеха. Небијно је колико је њај осмех мали, увек ће значийи мноо вама и онима који ја виде.

Анђелка Скорић 7/4

Мој осмехнути живот

Каг се смејем, осећам се њријајно.

Најлејша сјвар на нашим лицима је осмех и зајо њреба сјално да се смешкамо.

Осмех је најважнија сјвар у живоју.

Када се јледамо и смејемо се, волимо се.

Будим се... смејем се.

Умивам се... смејем се.

Перем зубе... смејем се.

*Идем у школу... смејем се.
Видим грујарицу... смејем се.
Срејнем насјавницу... смејем се.
Осмех је лек у живоју.
Волим свој живој, јер се сјално смејем.*

Јана Ал-Саегх 5/4

Светски дан менталног здравља, 10. октобар ове године, обележили смо кроз неколико активности. Ученицима 3. и 4. разреда психолог је у сарадњи са учитељицама кратко презентовала шта је то ментално здравље, након чега су ученици имали прилике да кроз Кутију поверења напишу своје проблеме и пријаве се за разговор са психологом. Ученици од 5. до 8. разреда добили су материјал о менталном здрављу и анкету о

активностима за које су заинтересовани. У сарадњи са Саветом родитеља, кратак материјал (анкета о пружању додатне подршке ученицима и анкета о активностима за које су заинтересовани) прослеђен је и родитељима свих наших ученика.

На основу одговора ученика, можемо рећи да је највише ученика заинтересовано да сазна о трети и о техникама учења, а највише родитеља заинтересовано је за предавање о изазовима који су пред родитељима у савременом добу. Психолог је током октобра обављала разговоре са ученицима који су се у оквиру обележавања Светског дана менталног здравља пријавили за разговоре, а организоваће и предавања за ученике и родитеље током школске године у складу са исказаним интересовањем. Поред тога, на огласној табли ПП службе постављена је информација о платформи *Све је ок*, а од октобра објављујемо активности новог центра за младе који се зове ЦЕЗАМ како би се ученици информисали о бесплатним радионицама, предавањима, индивидуалном саветовању и другим активностима.

Оливера Лапчевић

За крај нашег ведрог и оптимистичног дружења у овом издању школског часописа, издвојили смо вицeve који увек доносе веселу атмосферу, јер су одраз доброг расположења и духовитости. Надамо се да ће и вама донети осмех на лице и да ће вас та ведрина држати и до следећег броја **Наше речи** – велики поздрав до тада!

– Зашто су се сви смејали кловну?

– Јер је пао са столице... а то није био део шале!

– Како се зове машина која прави смех?

– Смехалица!

– Зашто се комичар није смејао на своју шалу?

– Јер је већ чуо фору!

– Зашто је огледало било тужно?

– Нико му се није смешкао!

– Која је омиљена вежба смеха?

– Трбушњаци од смеха!

– Кад се комедијаш изгуби у шуми, шта ради?

– Почне да тражи излаз у смеху.

– Зашто се књига смејала?

– Зато што је имала сјајне приче!

– Шта каже смех кад га питаш за његов хоби?

– Смејем се од срца!

– Како пингвини засмејавају једни друге?

– С причом о њиховим леденим шалама!

– Зашто се лептир увек смешка?

– Јер га никада ништа не оптерећује!

Желимо вам безбрижност и лепршавост једног лептира у свим данима који су
пред вама!

Прилог припремиле:

Милица Мартић 6/6

Анастасија Пешећ 6/6

